

شورای امنیت

نشر: عمومی
۲۲ مارچ ۲۰۱۱

قطع نامه شماره ۱۹۷۴ (۲۰۱۱)

مصوبه جلسه شماره ۶۵۰۰ شورای امنیت مورخه ۲۲ مارچ ۲۰۱۱

شورای امنیت،

با یاد آوری از قطعنامه های قبلی در مورد افغانستان بخصوص قطعنامه ۱۹۱۷ (۲۰۱۰) مبنی بر تمدید مأموریت ملل متحد در افغانستان (یوناما) الی ۲۳ مارچ ۲۰۱۱ به اساس قطعنامه ۱۶۶۲ مورخ ۲۰۰۶، و همچنان با یاد آوری از گزارش مأموریت شورای امنیت به افغانستان از ۲۱ تا ۲۴ جون، S/۲۰۱۰/۵۶۴،

باتائید بر تعهد جدی در قبال حاکمیت، استقلال، تمامیت ارضی و وحدت ملی افغانستان،

با تاکید بر اهمیت یک رویکرد منسجم برای مشخص نمودن وضعیت در افغانستان و با تشخیص اینکه بخاطر تضمین ثبات در افغانستان راه حل کلی نظامی وجود ندارد.

باتائید بر حمایت دوامدار خود از دولت و مردم افغانستان در راستای تلاش آنها برای بازسازی کشور، تقویت بنیاد های صلح پایدار و دموکراسی مبتنی بر قانون اساسی و با تائید جایگاه برحق آنها در جامعه ملل،

با استقبال از نتایج اعلامیه کنفرانس بین المللی کابل مورخه ۲۰ جولای ۲۰۱۰ که یک اتفاق عمده در راستای رهبری و مالکیت هرچه سریعتر توسط افغان ها، همکاری قوی بین المللی و منطقوی، حکومتداری بهتر افغان ها، بهبود قابلیت های نیرو های امنیتی افغان، رشد اقتصادی و حمایت بهتر از حقوق تمام اتباع افغان بشمول زنان تلقی می گردد، و با استقبال خاص از تعهدات دولت افغانستان به شمول انکشاف یک چهارچوب، معیاد زمانی و معیار ها برای برنامه های جدید اولویت های ملی، پیشرفت بطرف انتقال امنیت به رهبری افغان ها، بهبود حکومتداری و ریشه کن ساختن فساد؛ همچنان با تاکید از تعهدات کنفرانس لندن (S/ ۲۰۱۰/۶۵) که اولویت های توافق شده و یک اجندای مشخص را برای آینده افغانستان تعیین نموده که توسط یک ستراتیژی به رهبری دولت افغانستان با حمایت منطقه، جامعه بین المللی و نقش مهم مرکزی غیر جانبدار هماهنگ کننده توسط ملل متحد پشتیبانی می گردد،

در انتظار تدویر کنفرانس بین المللی افغانستان در بن به رهبری حکومت افغانستان در دسمبر سال ۲۰۱۱،

همچنان در وضعیت فعلی با تائید از تطبیق تعهدات طرح شده در اعلامیه کنفرانس های کابل و لندن در رابطه به ستراتیژی انکشاف ملی افغانستان (ANDS) و ستراتیژی ملی مبارزه با مواد مخدر تحت رهبری مردم افغانستان، با تشخیص اضرار تولید، تجارت و قاچاق مواد مخدر به صلح و ثبات بین المللی در مناطق مختلف جهان، و نقش مهم را که دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم سازمان ملل متحد (UNODC) درین رابطه ایفا نموده و با یاد آوری اینکه تمام فعالین باید تلاش های هماهنگ شده و پایدار شان را در جهت پیشرفت ها منسجم سازند تا بتوان بر چالش ها غلبه کرد،

باتاکید بر تداوم نقش مرکزی و غیر جانبدار که ملل متحد در ترویج صلح و ثبات در افغانستان و رهبری تلاش های جامعه بین المللی بشمول تلاش های مشترک با دولت افغانستان، هماهنگی و نظارت بر تلاش ها در تطبیق

پروسه کابل از طریق بورد مشترک هماهنگی و نظارت (JCMB) و حمایت از اولویت های تعیین شده از سوی دولت افغانستان بازی میکند و با/براز قدردانی و حمایت قوی از تلاش های جاری سرمنشی ملل متحد و نماینده خاص شان برای افغانستان و بخصوص کارمندان یوناما؛ که در شرایط دشوار بخاطر کمک به مردم افغانستان خدمت می کنند،

با یادآوری از نتایج جرگه مشورتی صلح و استقبال از ایجاد شورای عالی صلح و مساعی آن در داخل و خارج از کشور،

با تصدیق جرئت و از خود گذری ملیون ها زن و مرد که از حق رأی خویش استفاده نمودند و در مقابل تهدیدات جدی امنیتی در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۰ اشتراک نمودند، همچنان با تشخیص رهبریت افغانی در انتخابات بشمول کار کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون سمع شکایات انتخابات، با استقبال از افتتاح ولسی جرگه جدید و با یادآوری از تعهدات دولت افغانستان در کنفرانس کابل مبنی بر اصلاحات انتخاباتی دراز مدت و با تاکید بر لزوم اصلاحات دوامدار انتخاباتی به منظور انتخابات آینده شفاف، معتبر و دیموکراتیک، و با تاکید بر اینکه آینده صلح آمیز افغانستان وابسته به ساختار یک دولت با ثبات، با امن، و از نگاه اقتصادی خود کفا، عاری از تروریزم و مواد مخدر و بر مبنای نهاد های قوی دیموکراتیک، احترام به تفکیک قوا و نظارت متقابل بر اساس قانون اساسی و تضمین تطبیق حقوق و وجایب شهروندان، میباشد،

با/استقبال از سهمگیری گروپ بین المللی تماس برای مساعی ملل متحد در انسجام و ازدیاد حمایت بین المللی برای افغانستان به خصوص نتایج جلسه اخیر گروه تماس بین المللی در جده به میزبانی سازمان کنفرانس کشور های اسلامی، که نمایانگر حمایت منطقوی و سایر کشور ها از صلح، ثبات و رشد در افغانستان میباشد،

با تاکید از اهمیت ازدیاد همکاری منطقوی منحصی وسیله برای تقویت صلح، ثبات و رشد اقتصادی و اجتماعی در افغانستان و یادآوری از اهمیت اعلامیه کابل مورخ ۲۲ دسمبر ۲۰۰۲ در مورد روابط همسایگی نیک (اعلامیه کابل) (S/۲۰۰۲/۱۴۱۶)؛ و در این رابطه با/استقبال از تعهدات جامعه بین المللی در راستای حمایت از ثبات و انکشاف در افغانستان و با در نظر داشت ابتکارات بین المللی و منطقوی مانند نشست استا نبول تحت نام "قلب آسیا"، نشست چهارجانبه افغانستان، پاکستان، تاجکستان و روسیه فدراتیف و همچنان سازمان همکاری های شانگهای، و در انتظار نشست بعدی پنجمین کنفرانس همکاری های منطقوی در مورد افغانستان (REECA) که در خزان سال جاری در تاجکستان برگزار می شود،

با/استقبال از کوشش کشور هایی که تلاش های ملکی و بشر دوستانه خود را برای کمک به دولت و مردم افغانستان افزایش میدهند و با تشویق جامعه بین المللی در افزایش بیشتر مشارکت در یک ساختار منسجم با مسئولین افغان و یوناما،

همچنان با/استقبال از توافقات ناتو در نشست ۲۰۱۰ لیسبون میان حکومت افغانستان و کشور های کمک کننده قوا به آیساف مبنی بر انتقال تدریجی رهبری مسوولیت امنیت افغانستان به قوای امنیتی ملی افغان در سراسر کشور تا اخیر سال ۲۰۱۴، با در نظر داشت اعلامیه ناتو و حکومت افغانستان در رابطه به همکاری دراز مدت که در لیسبون بتاريخ ۲۰ نوامبر ۲۰۱۰ به امضا رسید و با تقدیر از مساعی مشترک تحت برنامه انتقال، با/استقبال از پیشرفت های اخیر در رابطه به آمادگی به انتقال در ولایات و ساحات شهری و در انتظار تطبیق دوامدار پروسه انتقال،

با تشخیص دوباره ماهیت بهم پیوسته چالش ها در افغانستان و تائید از تقویت پیشرفت پایدار در عرصه امنیت، حکومتداری، حقوق بشر، حاکمیت قانون، انکشاف و همچنان مسایل با هم پیوند در رابطه به مبارزه با فساد، مبارزه با مواد مخدر و شفافیت و با/استقبال از تلاش های مداوم دولت افغانستان و جامعه بین المللی برای مشخص نمودن این چالش ها از طریق یک رویکرد منسجم،

با تاکید بر اهمیت یک رویکرد منسجم در رسیدگی به چالش ها در افغانستان در قسمت انتقال موفقیت آمیز به رهبری امنیتی افغان که در آغاز سال ۲۰۱۱ شروع می شود، با تشخیص اینکه دست آورد های امنیتی لازم باید از طریق تقویه حکومتداری و رشد ظرفیت های افغانی حمایت گردد، و در وضعیت فعلی با یادآوری از اشتراک مساعی

دراهداف یوناما و آیساف طوریکه در قطعنامه ۱۹۴۳ (۲۰۱۰) آمده، تاکید بر ضرورت تقویه همکاری، هماهنگی و حمایت متقابل و حسابدگی به موقع از مسئولیت های مربوطه سپرده شده به آنها،

باتائید به ضرورت نیاز نحوه عمل منسجم و هماهنگ "ملل متحد- واحد" توسط همه دفاتر، وجوه و برنامه های ملل متحد و تحت رهنمود فرستاده خاص منشی عمومی، برای ازدیاد مساعی جهت نیل به هماهنگی، مؤثریت و مطابقت بیشتر با برنامه های اولویت های ملی مشخص شده توسط حکومت افغانستان،

باتاکید بر ضرورت بهسازی بیشتر دسترسی، کیفیت و کمیت کمک های بشری، تا ارائه کمک های بشر دوستانه طور کارآ، مؤثر و بموقع به شمول هماهنگی بهتر میان موسسات، وجوه و برنامه های ملل متحد تحت رهبری فرستاده خاص منشی عمومی، میان ملل متحد و سایر تمویل کنندگان خصوصاً در عرصه های که به آن نیاز شدید می باشد صورت پذیرد البته باتاکید بر همه درین رابطه در چارچوب کمک های بشری بر ضرورت رعایت و احترام به اصول بشر دوستانه، بشریت، بی طرفی، غیر جانبداری و استقلال،

باتاکید بر نگرانی در رابطه به وضعیت امنیتی در افغانستان، به خصوص در قسمت فعالیت های خشونت زا و دهشت افگنی جاریه طالبان، القاعده، سایر گروه های تند رو متخاصم، گروه های مسلح غیر قانونی، جنایتکار و آنانیکه در تولید، قاچاق و تجارت غیر قانونی مواد مخدر سهیم بوده، و ارتباط جدی میان فعالیت های تروریسم و مواد مخدر غیر قانونی که منتج به تهدید به افراد محل بشمول اطفال، نیرو های امنیتی ملی و نیرو های نظامی و ملکی بین المللی می گردد،

باتشخیص تهدید روز افزون از سوی طالبان، القاعده و دیگر گروه های تندرو و گروه های مسلح غیر قانونی و همچنان چالش های مرتبط به تلاش ها برای واریسی از این گونه تهدید ها، و با ابراز نگرانی جدی خود در رابطه به اثرات نا گوار فعالیت های مخرب و تروریستی طالبان، القاعده، سایر گروه های تند رو و گروه های مسلح غیر قانونی بالای ظرفیت دولت افغانستان در قسمت تضمین حاکمیت قانون، فراهم سازی امنیت و خدمات اساسی به مردم افغانستان و بهبود و محافظت از حقوق بشر و آزادی های اساسی مردم،

با یادآوری از قطعنامه های ۱۶۷۴ (۲۰۰۶)، ۱۷۳۸ (۲۰۰۶) و ۱۸۹۴ (۲۰۰۹) در مورد حفاظت غیر نظامیان در درگیری های نظامی و با ابراز نگرانی عمیق خود در مورد تلفات زیاد ملکی در افغانستان به خصوص تلفات زنان و کودکان که بیشتر از سوی طالبان، القاعده و سایر گروه های تندرو متخاصم و گروه های مسلح غیر قانونی صورت می گیرد، و با تاکید بر اینکه تمام جناح های درگیر منازعه در افغانستان باید اقدامات لازم را جهت حفاظت مردمان ملکی اتخاذ نموده، و از تمام طرفین درگیر تقاضا مینماید تا مسئولیت هایشان را با اتخاذ تدابیر لازمه در مطابقت با قوانین کمک های بشر دوستانه بین المللی و قوانین حقوق بشریه جهت تضمین حفاظت غیر نظامیان رفع نموده، با تشخیص اهمیت بررسی و راپوردهی جاریه به شورای امنیت ملل متحد، به شمول توسط آیساف، در رابطه به حالت مردم ملکی و خصوصاً تلفات وارده بر آنان و با یاد دهانی از پیشرفت های حاصله توسط نیرو های افغان و بین المللی،

همچنان با ابراز نگرانی در مورد تهدیدات جدی وارده توسط ماین های ضد پرسونل، مواد باقیمانده از جنگ و مواد تعبیه شده انفجاری برای غیرنظامیان، و همچنین با تاکید بر ضرورت اجتناب استفاده از سلاح و مهمات منع شده بر اساس قانون بین المللی؛

با حمایت از اقدام متداوم دولت افغانستان در جهت منع استفاده از کود کیمیاوی آمونیم نایتریت و با فشاری بر اقدام سریع برای تطبیق قوانین جهت کنترل تمام مواد منفجره و مواد متشکله کیمیاوی آن و بدین وسیله تنقیص توانایی شورشیان برای استفاده از این مواد جهت ساخت مواد منفجره،

با یادآوری از اعلامیه دولت افغانستان عنوانی بورد بین المللی مبارزه با مواد مخدر در مورد اینکه استفاده اسیتک انهایدرید در افغانستان هیچ توجیه قانونی ندارد و اینکه کشور های تولید کننده و صادر کننده باید از صدور این گونه مواد اولیه به افغانستان بدون درخواست دولت افغانستان خود داری نمایند، و به پیروی از قطعنامه ۱۸۱۷ (۲۰۰۸) کشور های عضو را به افزایش مشارکت شان با بورد بین المللی مبارزه با مواد مخدر، بخصوص با پیروی

کامل از مقررات ماده ۱۲ کنوانسیون منع قاچاق مواد مخدر و روان گردان ها مورخه ۱۹۸۸ تشویق می کند، با یادآوری از قطعنامه های ۱۲۶۵ (۱۹۹۹)، ۱۲۹۶ (۲۰۰۰)، ۱۶۷۴ (۲۰۰۶)، ۱۷۳۸ (۲۰۰۶) و قطعنامه ۱۸۹۴ (۲۰۰۹) در مورد حفاظت غیرنظامیان در منازعات مسلحانه، همچنان قطعنامه های ۱۳۲۵ (۲۰۰۰)، ۱۸۲۰ (۲۰۰۸) و قطعنامه های ۱۸۸۸ (۲۰۰۹) و ۱۸۸۹ (۲۰۰۹) در مورد زنان و صلح و امنیت، و قطعنامه ۱۶۱۲ (۲۰۰۵) و ۱۸۸۲ (۲۰۰۹) در مورد کودکان و درگیری های نظامی و همچنین با یاد داشت از گزارش سرمنشی عمومی (S/۲۰۱۱/۵۵) در مورد کودکان و منازعات مسلحانه در افغانستان،

۱. از گزارش ۱۱ مارچ ۲۰۱۱ (S/۲۰۱۰/۱۲۰) منشی عمومی استقبال می کند ؛

۲. قدردانی خویش را از تعهد دراز مدت سازمان ملل متحد برای کار با حکومت و مردم افغانستان ابراز داشته و بر حمایت کامل خویش از کار یوناما و نماینده خاص سرمنشی عمومی مجددا تاکید می ورزد ؛

۳. بر اساس فیصله نامه های ۱۶۶۲ (۲۰۰۶)، ۱۷۴۶ (۲۰۰۷)، ۱۸۰۶ (۲۰۰۸) و ۱۸۶۸ (۲۰۰۹) و ۱۹۱۷ (۲۰۱۰) و فقرات ۴، ۵ و ۶ ذیل، تصمیم به تمدید مأموریت یوناما الی ۲۳ مارچ ۲۰۱۲ می گیرد ؛

۴. از سازمان ملل متحد تقاضا مینماید که با حمایت جامعه بین المللی از اولویت های حکومت افغانستان در زمینه های امنیت، حکومتداری، عدالت، انکشاف اقتصادی و اجتماعی و حمایت از تطبیق کامل تعهدات متقابل درین راستا در کنفرانس های کابل و لندن و همچنان تطبیق دوا مدار استراتژی ملی مبارزه با مواد مخدر حمایت نموده و درخواست می نماید که یوناما حکومت افغانستان را در راستای گذار به رهبریت افغانی، همانگونه که در پروسه کابل مشخص گردیده است، مساعدت نماید ؛

۵. همچنان تصمیم اتخاذ می نماید که یوناما و نماینده خاص سرمنشی در چهارچوب مأموریت محوله شان که مبتنی بر اصل تقویت استقلال، مالکیت و رهبریت افغانی میباشد، کماکان به پیشبرد رهبری مساعی ملکی بین المللی در مطابقت با اعلامیه رسمی کنفرانس لندن و کنفرانس کابل و با توجه ویژه بر اولویت های طرح شده در ذیل تمرکز خواهد نمود؛

(الف) به عنوان رئیس مشترک بورد نظارت و هماهنگی، بهبود حمایت منسجم بیشتر جامعه بین المللی از اولویت های انکشافی و حکومتداری دولت افغانستان، به شمول انکشافات جاری در برنامه جدید اولویت های ملی، بسیج کامل منابع، هماهنگی سازمان های تمویل کننده بین المللی، سمت دهی سهمگیری نمایندگی ها، وجوه مالی، و برنامه های ملل متحد به ویژه در مبارزه با مواد مخدر، بازسازی و انکشاف ؛ و در عین زمان، حمایت از مساعی انجام شده در راستای افزایش میزان کمک های انکشافی ارائه شده از طریق حکومت افغانستان و حمایه از مساعی جهت ازدیاد شفافیت و موثریت استفاده حکومت افغانستان از این منابع ؛

(ب) تقویت همکاری با نماینده ارشد ملکی آیساف و ناتو در همه سطوح و در سراسر کشور برای حمایت از انتقال رهبری به افغانها، به روش مناسب و همانگونه که در کنفرانس لندن و کابل و در نشست لیسبون توافق شده، و با اصول اطمینان دوا مدار از حمایه و ارتقای حقوق همه افغانها در مطابقت با مأموریت موجوده به منظور بهتر ساختن هماهنگی های ملکی- نظامی به خاطر تسهیل بموقع تبادل معلومات و بخاطر اطمینان از ارتباط و هماهنگی میان فعالیت های نیرو های امنیتی ملی و بین المللی و فعالان ملکی، بخاطر حمایت از انکشاف و پروسه ثبات به رهبری افغانها منجمله از طریق همکاری با تیم های بازسازی ولایتی و همکاری با موسسات غیر دولتی؛ و بخصوص از طریق مشارکت آن در بورد مشترک انتقال افغان - ناتو به عنوان یک ناظر؛

(ج) ارائه دسترسی و مساعی جمیله در صورت تقاضای حکومت افغانستان برای حمایت از طرح مصالحه و آشتی ملی تحت رهبری افغانها و برنامه های ادغام مجدد، از طریق پیشنهاد نمودن و حمایت از اقدامات اعتماد سازی در چهارچوب قانون اساسی افغانستان و با رعایت کامل تطبیق معیارها و پیاده نمودن طرز العمل های معرفی شده توسط شورای امنیت در قطعنامه های ۱۲۶۷ (۱۹۹۹)، ۱۸۲۲ (۲۰۰۸) و ۱۹۰۴ (۲۰۰۹) و سایر قطعنامه های مربوطه شورای امنیت؛

(د) کمک به نهاد برگزاری انتخابات آینده افغانستان در صورت تقاضای مقامات افغان، و همچنین حمایت از کار برای پایداری و یکپارچگی پروسه انتخاباتی بر اساس توافقات کنفرانس های لندن و کابل و کمک به نهاد های افغانی دخیل در این پروسه در راستای ارتقای ظرفیت و کمک های تخنیکی ؛

۶ همچنین مجدداً تأکید می‌ورزد که یوناما و نماینده خاص سرمنشی ملل متحد به نقش رهبری کننده شان در عرصه کمک های ملکی بین المللی در راستای اولویت های ذیل ادامه می دهند:

(الف) حمایت از همکاری های منطقه‌ای برای تلاش در جهت یک افغانستان شگوف و پایدار با تکیه بر دستاورد های گذشته ،

(ب) حمایت و تقویت مساعی از تلاش های دولت افغانستان در تطبیق کنفرانس کابل در سراسر کشور منجمه از طریق افزایش همکاری ها با دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد و کمک به شناخت و علاوه نمودن پالیسی های دولت؛ از طریق یک حضور قوی یوناما ؛

(ج) حمایت از تلاش های دولت افغانستان در جهت بهبود حکومنداری، حاکمیت قانون به شمول عدالت انتقالی، اجرای بودجه و مبارزه با فساد در سراسر کشور و در مطابقت با کنفرانس کابل، بخصوص با یک دید کمک برای ایجاد منفعت از صلح و ارایه خدمات به موقع و پایدار؛

(د) ادامه حمایت از دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر و همکاری با کمیسیون مستقل حقوق بشر، همچنان همکاری با سازمان های غیر دولتی ملی و بین المللی مربوطه و حکومت افغانستان به خاطر نظارت از وضعیت افراد ملکی و هماهنگی تلاش ها برای اطمینان از حفاظت، ترویج حسابه‌ی، کمک در راستای تطبیق کامل آزادی های اساسی و حقوق بشر مندرج قانون اساسی افغانستان و سایر میثاق های بین المللی که افغانستان در آن عضویت دارد، بویژه موارد مرتبط به استفاده زنان از حقوق بشری شان.

(هـ) هماهنگی و تسهیل ارایه کمک های بشری ، در حمایت از دولت افغانستان و در مطابقت با اصول بشردوستانه و با توجه به ایجاد ظرفیت سازی دولت تا بتواند نقش مرکزی و هماهنگ کننده را در آینده بدست آورد، منجمه از طریق ارایه حمایت کافی برای مسئولین ملی و محلی در کمک و حفاظت از بیجاشدگان داخلی و ایجاد شرایط مساعد برای بازگشت داوطلبانه، باوقار و دوامدار مهاجرین و بیجاشدگان داخلی؛

۷. فراخوانی همه اطراف افغانی و بین المللی برای هماهنگی با یوناما در راستای تطبیق ماموریت آن و در جهت تلاش آن برای ترویج امنیت و آزادی تحرک ملل متحد و همکاران آن در سراسر کشور؛

۸. بر ضرورت تامین امنیت کارمندان ملل متحد تأکید واز اقداماتی که قبلاً توسط سرمنشی در این راستا اتخاذ شده حمایت مینماید ؛

۹. براهمیت حضور قوی یوناما و سایر نمایندگی ها، صندوق ها و برنامه های ملل متحد در ولایات تأکید و سرمنشی را برای ادامه کمک جاری اش برای اتخاذ تدابیر لازمه جهت رسیدگی به مسایل امنیتی مرتبط به این حضور تشویق ، و ازصلاحیت نماینده خاص سرمنشی برای هماهنگی همه فعالیت های نمایندگی ها، صندوق ها و برنامه های ملل متحد در افغانستان قویاً حمایت می نماید ؛

۱۰. انکشاف پایدار و دموکراتیک افغانستان و عملکرد شایسته همه نهاد های آن در محدوده صلاحیت تعریف شده و در مطابقت با قوانین مربوطه و قانون اساسی را خاطر نشان ساخته و در این راستا از تعهد دولت افغانستان برای همکاری نزدیک با ملل متحد به منظور استفاده از درس های آموخته شده از انتخابات ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ و با هدف تحقق پیشرفت های بیشتر در پروسه انتخابات، بشمول تحقق پایداری پروسه انتخابات و با درنظرداشت تعهدات انجام شده در کنفرانس لندن و کابل/استقبال می نماید و بر نقش رهبری یوناما در حمایت از تحقق این تعهدات بنا بر تقاضای حکومت افغانستان تأکید می‌ورزد و تقاضا می نماید که براساس درخواست حکومت افغانستان، یوناما مساعدتهای تخنیکی را به نهاد های مربوطه به منظور حمایت از اصلاحات انتخاباتی سازنده، ارائه نماید؛ و اضافه بر این همه اعضای جامعه بین المللی را به ارائه مساعدتها حسب مقتضی فرا می خواند،

۱۱. از تلاش های مجدد حکومت افغانستان منجمه از طریق جرگه مشورتی صلح منعقد ماه جون ۲۰۱۰ ، ایجاد شورای عالی صلح و تطبیق پروگرام مصالحه و ادغام مجدد افغانستان، با هدف پیشبرد گفتگو های دولت با آنده از عناصر مخالف که آمادگی خود را برای ترک خشونت و قطع رابطه با القاعده و سایر سازمان های دهشت افکن نشان داده و هراس افکنی را تقبیح می کنند و قانون اساسی افغانستان را به ویژه بخش هایی را که به مسایل جنسیتی و حقوق بشر مربوط می شود، می پذیرند، استقبال نموده و حکومت افغانستان را تشویق می نماید تا از مساعی جمیله

یوناما طوریکه ايجاب می کند، با رعایت کامل تطبیق معیار ها و طرز العمل های معرفی شده توسط شورای امنیت در فیصله نامه های ۱۲۶۷ (۱۹۹۹)، ۱۸۲۲ (۲۰۰۸) و ۱۹۰۴ (۲۰۰۹) و سایر فیصله نامه های مربوطه آن شورا استفاده نماید؛ و از اقدامات اتخاذ شده توسط دولت در این راستا استقبال نموده و دولت را به تداوم افزایش مشارکت بیشتر زنان، اقلیت ها و جامعه مدنی در پروسه رشد و تقویت مشوره ترغیب نموده و یاد آور میشود که زنان میتوانند نقش مهمی را در پروسه صلح، همانگونه که در قطعنامه ۱۳۲۵ (۲۰۱۰) شورای امنیت و قطعنامه های مربوطه دیگر گفته شده، ایفاء نمایند؛

۱۲. بر نقش یوناما در تقویت پروسه صلح و آشتی ملی، منجمله پروگرام مصالحه و ادغام مجدد؛ همانگونه که در این قطعنامه صلاحیت داده شده تأکید جدی نموده و جامعه بین المللی را به کمک در تلاش های دولت افغانستان در این راستا منجمله از طریق حمایت مداوم به صندوق وجهی مصالحه و ادغام مجدد در این راستا ترغیب نموده و یاد آور میشود که کنفرانس ادغام مجدد به میزبانی دولت افغانستان در کابل و در بهار امسال برگزار خواهد شد؛

۱۳. از تلاش های جاری حکومت افغانستان، همسایگان، شرکای منطقوی آن و سازمان های بین المللی بشمول سازمان کنفرانس اسلامی در راستای تقویت اعتماد و همکاری بین یکدیگر و همچنین از اقدامات اخیر همکاری جویانه کشورها و سازمانهای منطقوی مربوطه به شمول پنجمین نشست سه جانبه سران کشور های افغانستان، پاکستان و ترکیه که در استانبول برگزار گردید و همچنین از نتایج آخرین نشست استانبول مورخه ۳ نومبر ۲۰۱۰/ استقبال نموده؛ و یاد آور میشود که کنفرانس منطقوی پیشنهادی افغانستان توسط ترکیه برگزار میشود و انتظار دارد که پنجمین نشست همکاری های اقتصادی منطقوی (ریکا) در خزان امسال در تاجکستان برگزار شود، و همچنین از تأکید مجدد در کنفرانس کابل پیرامون اعلامیه روابط حسن همجواری سال ۲۰۰۲/ استقبال میکند؛ و بر اهمیت همکاریهای روزافزون میان افغانستان، و شرکای آن علیه طالبان، القاعده، گروههای خشن افراطی و سایر گروه های مصلح غیر قانونی، در راستای تقویت صلح و رفاه در افغانستان و با تقویت همکاریها در سکتور های اقتصادی و انکشافی به عنوان وسیله ای برای تحقق ادغام کامل افغانستان در تحرک منطقوی و اقتصاد جهانی، تأکید می ورزد؛

۱۴. بر نقش مرکزی ایفا شده توسط بورد مشترک نظارت و هماهنگی در هماهنگ سازی، تسهیل و نظارت از تطبیق استراتژی انکشاف ملی افغانستان و پروگرام اولویت های ملی تأکید نموده و همه فعالان مربوطه را فرا می خواند تا در همکاریهای شان با بورد مشترک نظارت و هماهنگی در این راستا به خاطر بهینه سازی و موثریت بیشتر آن بیفزایند؛

۱۵. تمویل کنندگان، سازمان های بین المللی و حکومت افغانستان را به پابندی به تعهدات شان در کنفرانس کابل و کنفرانس های بین المللی قبلی فرا خوانده و مجدداً بر اهمیت بذل مساعی بیشتر برای بهبود هماهنگی و موثریت کمک ها منجمله از طریق تأمین شفافیت، مبارزه با فساد و بلند بردن ظرفیت حکومت افغانستان در زمینه هماهنگی کمک ها تأکید می ورزد؛

۱۶. حکومت افغانستان را در همکاری با جامعه بین المللی به شمول آیساف، و ائتلاف و عملیات آزادی پایدار و با در نظر داشت مسئولیت های محوله شان که در حال تکامل می باشد، به تلاش بیشتر فرا می خواند تا به تهدیداتی که از ناحیه طالبان، القاعده، سایر گروه های خشن افراطی، گروه های مسلح غیر قانونی، مجرمین و افراد دخیل در تجارت مواد مخدر وجود دارد و ثبات افغانستان تهدید می کند، رسیدگی شود؛

۱۷. با لحن شدید هر گونه حملات به شمول استفاده از مواد منفجره تعبیه شده، حملات انتحاری، اختطاف، هدف قرار دادن افراد ملکی، نیروهای افغان و بین المللی و تأثیرات زیانبار آن بر تلاش های انجام شده در راستای ثبات، بازسازی و انکشاف افغانستان را محکوم نموده و فراتر از آن استفاده از مردم ملکی به عنوان سپر انسانی را توسط طالبان و سایر گروه های افراطی محکوم می نماید؛

۱۸. همچنین حمله بر کارکنان بشری را محکوم نموده و تأکید می نماید که این گونه حملات مانع تلاش های کمک رسانی به مردم افغانستان میگردد؛ و بر ضرورت همه طرفها در تضمین دسترسی مصنون و بلامانع همه فعالین بشری، بشمول کارمندان ملل متحد و همکاران آن و پیروی کامل از قوانین بین المللی بشردوستانه تأکید جدی می نماید؛

۱۹. از دست آورد های کنونی در تطبیق پروگرام پاک سازی ماین در افغانستان/استقبال کرده، و دولت افغانستان را با حمایت ملل متحد و تمام فعالین مربوطه در مساعی خود جهت محو ماین های ضد پرسونل، ماین ضد تانک و بقایای مواد منفجره باقیمانده از دوران جنگ تشویق میکند تا تهدیدی را که به حیات بشر، صلح و امنیت کشور متوجه است کاهش دهد و بر ضرورت تهیه کمک برای مواظبت، احیای مجدد، ادغام مجدد اقتصادی و اجتماعی قربانیان به شمول افراد معلول تاکید میورزد؛

۲۰. پیشرفتهای بدست آمده توسط آیساف و سایر قوهای بین المللی را در کاهش تلفات ملکی، که در گزارش مورخه ۹ مارچ ۲۰۱۱ یوناما در مورد حفاظت از افراد ملکی در درگیری های مسلحانه تصریح شده، تصدیق نموده و درخواست می نماید تا درین مورد تلاش های جدی خود را با توجه به بررسی های دوامدار از تاکتیک و روش ها و همچنین با بازبینی و تحقیقات بعد از عملیات جنگی در همکاری با دولت افغانستان ادامه دهند و در صورت تقاضای دولت افغانستان تحقیقات مشترک در مورد تلفات ملکی ناشی از عملیات نیروهای بین المللی را نیز انجام دهند؛

۲۱. براهمیت تأمین دسترسی مؤسسات مربوطه به تمام زندان ها و توقیف خانه ها در افغانستان تاکید نموده و رعایت کامل قوانین مربوطه بین المللی به شمول قانون بشردوستانه و قانون حقوق بشر را درخواست می نماید؛

۲۲. نگرانی قوی خود را در مورد استخدام و استعمال اطفال توسط نیرو های طالبان در افغانستان و همچنین کشتار و معلول ساختن اطفال در اثر جنگ ابراز داشته و محکومیت قوی خود را از استخدام و استعمال اطفال سرباز در مغایرت از قوانین بین المللی نافذ و ارتکاب سایر خشونت ها و سوء استفاده ها در شرایط جنگ های مسلحانه علیه اطفال، بویژه حملاتی که علیه مکاتب، آموزش و مراکز صحتی و استعمال اطفال در حملات انتحاری صورت میگیرد، ابراز داشته و خواهان به محاکمه کشاندن مسئولین آن شده و با تاکید بر اهمیت مصوبه ۱۶۱۲ (۲۰۰۵) شورای امنیت و ۱۸۸۲ (۲۰۰۹)، درین زمینه از سرمنشی سازمان ملل متحد درخواست می نماید که بخش حمایت از اطفال یوناما را به خصوص از طریق استخدام متخصصین حمایت از اطفال، تقویت بخشد؛

۲۳. از امضای اخیر یک پلان کامل مفصل، زمانبندی شده و معتبر میان دولت افغانستان و ملل متحد برای جلوگیری و منع استفاده و استخدام کودکان در نیروهای امنیتی ملی افغان، استقبال می نماید؛

۲۴. براهمیت ازدیاد سکتورهای امنیتی افغان، در یک چوکات جامع کارایی، حرفوی بودن و حسابدهی از طریق طرز العمل انتخاب، آموزش، نظارت، تجهیز و مساعی برای تقویت زنان و مردان، با هدف تسریع پیشرفت برای نیل به اهداف یک قوای امنیتی افغان خودکفا و دارای توازن قومی، که تأمین کننده امنیت و حاکمیت قانون در سرتاسر مملکت باشد، تاکید میدارد.

۲۵. از پیشرفت دوامدار در زمینه انکشاف اردوی ملی و پیشرفت مداوم آن برای اتخاذ پلان و پیشبرد عملیات ها حمایت می نماید و تلاش های آموزش دوامدار منجمله از طریق مشارکت آموزگاران، منابع و تیم های مربیگری عملیاتی و ارتباطی از طریق مأموریت آموزشی ناتو در افغانستان، و مشوره در مورد ایجاد یک پروسه پایدار برنامه ریزی دفاعی و همچنان کمک برای ابتکارات اصلاحات دفاعی را تشویق می نماید؛

۲۶. درین راستا یکبار دیگر از تلاش های جاری مقامات افغان در مورد ارتقای قابلیت های پولیس ملی افغان یاد اوری و خواهان تلاش های بیشتر برای رسیدن به این هدف گردیده و درین حالت تاکید براهمیت کمک های بین المللی از طریق حمایت مالی و تهیه آموزگاران و مشاورین بشمول مشارکت مأموریت آموزشی ناتو در افغانستان، قوای ژاندارم اروپایی در این مأموریت و اتحادیه اروپا از طریق مأموریت پولیس آن برای افغانستان مینماید؛

۲۷. از پیشرفت در تطبیق برنامه انحلال گروه های مسلح غیر قانونی توسط دولت افغانستان و ادغام آنان در برنامه صلح و ادغام مجدد استقبال نموده و خواهان مساعی سریع تر و هماهنگتر برای پیشرفت بیشتر آن با حمایت جامعه بین المللی میگردد؛

۲۸. با ملاحظه پیشرفت های اخیر در زمینه رسیدگی و نزول تولید تریاک، نگرانی خود را به خاطر آسیب های جدی ناشی از کشت، تولید، قاچاق و مصرف تریاک بر تامین امنیت، انکشاف و حکومت داری در افغانستان، منطقه و جهان، ابراز نموده و از دولت افغانستان در خواست مینماید تا به کمک جامعه بین المللی تطبیق ستراتیژی ملی کنترل مواد مخدر، به شمول برنامه های معیشت بدیل را سرعت بخشیده و مبارزه با مواد مخدر را در تمام برنامه های ملی ترویج نماید، و حمایت های بیشتر بین المللی را برای اولویت های چهارگانه مشخص شده در ستراتیژی ترغیب نموده؛ و حمایت دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرایم ملل متحد را برای ابتکارات مثلی، مرکز هماهنگی و معلومات منطقوی آسیای میانه (کاریک) در چهارچوب ابتکار پیمان پاریس، ستراتیژی رنگین کمان و همچنین مشارکت اکادمی پولیس دمویدیوی روسیه را می ستاید؛

۲۹. از دولتها تقاضا می نماید تا برای مقابله با تهدید جامعه بین المللی توسط تولید غیر قانونی، قاچاق و مصرف مواد مخدر که از افغانستان سرچشمه میگیرد در مطابقت با اصول مسئولیت و هماهنگی مشترک در برابر مشکلات مواد مخدر افغانستان، منجمله از طریق تقویت ظرفیت تطبیق قانون و همکاری علیه قاچاق غیر قانونی مواد مخدر و مواد اولیه کیمیاوی آن، پول شویی و فساد مرتبط به این گونه قاچاق هماهنگی های جهانی و منطقوی را تقویت نمایند، وبا یاد اوری از پیشنهاد برگزاری سومین کنفرانس بین وزارتی در مورد خط السیر مواد مخدر از افغانستان در سال ۲۰۱۱ در چهارچوب پیمان پاریس و جریان "پاریس-مسکو" تقاضای تطبیق کامل مصوبه ۱۸۱۷ (۲۰۰۸) را مینماید؛

۳۰. بر ادامه ابتکار پیمان پاریس برای مبارزه علیه تولید غیرقانونی، قاچاق و مصرف تریاک و هروئین از افغانستان و محو مزارع خشخاش، لابراتوار های مواد مخدر و ذخیره گاه های آن، همچنین جلوگیری و توقیف کاروان های مواد مخدراهمیت همکاری های اداره سرحدی را تاکید مینماید و از همکاری های جدی مؤسسات مربوطه ملل متحد با سازمان همکاری های امنیتی اروپا در این ارتباط استقبال می نماید؛

۳۱. بر اهمیت تطبیق کامل، مرتب، به موقع و هماهنگ برنامه اولویت های ملی در مورد قانون و عدالت برای همه، توسط تمام مؤسسات مربوطه افغان و سایر فعالین به منظور تسریع برقراری یک سیستم عادلانه و شفاف عدلی، محو معافیت، و تأیید حاکمیت قانون در سر اسر کشوریک بار دیگر تأکید مینماید؛

۳۲. در این راستا بر اهمیت و پیشرفت بیشتر در بازسازی و اصلاح سکتور زندان ها در افغانستان با هدف بهبود و رعایت حاکمیت قانون و حقوق بشر در آن تأکید میدارد؛

۳۳. نگرانی عمیق خود را از تأثیر فساد گسترده بر امنیت، حکومتداری خوب، مبارزه علیه مواد مخدر و انکشاف اقتصادی ابراز نموده و دولت افغانستان را ترغیب میکند تا با کمک جامعه بین المللی مبارزه علیه فساد اداری را رهبری و تلاش خود را برای ایجاد یک اداره موثر، جوابگو و شفاف با قاطعیت ارتقا بخشد؛

۳۴. تمام مؤسسات افغانی، بشمول بخش های اجرائی و قضائی را تشویق مینماید تا با یک روحیه همکاری با هم کار نمایند و از دولت افغانستان درخواست مینماید تا اصلاحات اداری و قانونی را جهت تأمین حکومتداری بهتر، با نمایندگی کامل زنان و مردان و حسابدگی در سطوح ملی و ولایتی با جدیت ادامه داده و بر ضرورت تلاش های بیشتر بین المللی برای ارایه کمک تخنیکی در این مورد تأکید می نماید؛

۳۵. درخواست رعایت کامل حقوق بشر و آزادی های اساسی و حقوق بشری بین المللی را در سراسر افغانستان نموده، از رشد رسانه های آزاد استقبال نموده، اما محدودیت های مداوم در برابر آزادی رسانه ها و حمله علیه خبرنگاران را با نگرانی یارداور میشود و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان را بخاطر تلاش های جسورانه اش برای نظارت بر رعایت حقوق بشر در افغانستان و همچنین تقویت و حفظ این حقوق و حمایت از ظهور یک جامعه مدنی کثرت گرا ستایش نموده، و یکبار دیگر بر اهمیت همکاری کامل تمام فعالین مربوطه با کمیسیون مستقل حقوق بشر تأکید داشته و از مشارکت و سهمگیری سرتاسری نمایندگی های دولت و جامعه مدنی برای تحقق تعهدات دوجانبه به شمول تعهدات انجام شده برای تأمین تمویل مالی دولت از کمیسیون مستقل حقوق بشر حمایت مینماید؛

۳۶. تصدیق میدارد که علیرغم پیشرفت بدست آمده در مساوات جنسی تلاش های بیشتر لازم است تا حقوق زنان و دختران تأمین گردد، و روش های دوامدار تبعیض و خشونت علیه زنان بویژه خشونت های را که مانع رفتن دختران به مکتب میشود، جداً تقبیح نموده، و بر اهمیت تطبیق قطعنامه های شماره ۱۳۲۵ (۲۰۰۰)، ۱۸۲۰ (۲۰۰۸)، ۱۸۸۸، (۲۰۰۹)، ۱۸۸۹ (۲۰۰۹) و ۱۹۶۰ (۲۰۱۰) شورای امنیت و همچنین بر تضمین اینکه زنان گریخته از خشونت های خانگی میتوانند پناهگاه امن و مصئون بیابند، تأکید می نماید؛

۳۷. از تعهد دولت افغانستان در جهت تقویت مشارکت زنان در تمام نهاد های دولت، بشمول ارگانهای انتخابی و انتصابی و خدمات ملکی استقبال نموده، و تلاش ها را در جهت تسریع تطبیق پلان عمل ملی برای زنان در افغانستان، ادغام شاخص های آن در پروگرام اولویت ملی و ایجاد یک ستراتیژی برای تطبیق قانون محو خشونت علیه زنان، بشمول خدمت به قربانیان حمایت می نماید، و یاد آور میشود که ترویج و حفاظت حقوق زنان یک بخش کامل صلح، ادغام مجدد و مصالحه میباشد، و از سر منشی ملل متحد درخواست مینماید تا در گزارشدهی خود معلومات مربوط به ادغام زنان در زندگی سیاسی، اقتصادی و اجتماعی افغانستان را به شورای امنیت گزارش دهد؛

۳۸. از همکاری دولت افغانستان و یوناما با کمیته شورای امنیت که به تعقیب قطعنامه ۱۲۶۷ (۱۹۹۹) و با تطبیق قطعنامه ۱۹۰۴ (۲۰۰۹) تأسیس گردید، منجمله با ارایه معلومات مربوطه برای به تجدید لیست منسجم و شناسایی افراد و نهاد هایی که در حمایت مالی یا اعمال یا فعالیت های القاعده و استفاده طالبان از محصولات غیر قانونی کشت، تولید و قاچاق مواد مخدر و مواد کیمیای اولیه آن شرکت دارند، استقبال نموده و این گونه همکاری ها را تشویق می نماید؛

۳۹. درخواست میدارد تا جریان همکاری های اقتصادی منطقوی، بشمول اقدامات برای تسهیل تجارت منطقوی، افزایش سرمایه گذاری های خارجی و ایجاد زیربنا ها با در نظر داشت نقش تاریخی افغانستان به حیث یک پل زمینی در آسیا تقویت گردد؛

۴۰. بر اهمیت برگشت داوطلبانه، مصئون، منظم و استقرار مجدد پناهندگان افغان جهت ثبات کشور و منطقه تأکید نموده و خواهان کمک های بیشتر و مداوم بین المللی می باشد؛

۴۱. همچنان اهمیت برگشت داوطلبانه، مصئون، منظم و استقرار دوامدار بیجا شدگان داخلی را تصدیق مینماید؛

۴۲. درخواست می کند تا سر منشی ملل متحد بعد از هر سه ماه در مورد انکشافات در افغانستان به شورا گزارش داده و در گزارش های خود یک ارزیابی از پیشرفت های انجام شده در معیار ها برای اندازه گیری و پیگرد پیشرفت در تطبیق مأموریت یوناما و اولویت های تصریح شده در این قطعنامه را علاوه نمایند؛

۴۳. در ادامه از سرمنشی درخواست می نماید که تا پایان سال ۲۰۱۱ از فعالیت های مأموریت یوناما و حمایت ملل متحد از افغانستان، بشمول حضور یوناما در سراسر کشور، در مشوره با دولت افغانستان و شرکای مربوطه بین المللی و با هدف تقویت مالکیت و رهبری پایدار ملی همراه با پروسه کابل، با در نظر داشت ماهیت در حال ارتقای حضور جامعه بین المللی و نقش آیساف، بشمول اولین تجربیات در پروسه انتقال، و با توجه به بررسی مأموریت یوناما توسط شورا در مارچ ۲۰۱۲، یک بررسی مفصل و جامع را انجام داده، و از تمام فعالین مربوطه درخواست مینماید تا در این پروسه با یوناما همکاری کنند؛

۴۴. مصمم است که در برابر موضوعات فعال باقی بماند.

ختم